

OSLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 14. oktober 2025

Saksnr: 25-108178MED-TOSL/05

Rettens leder: dommerfullmektig med Sverre-Mangor Innjord
alminnelig fullmakt

Påtalemyndigheten

Politiadvokat Andreas Myrseth Kolstad

mot

Tiltalte

Advokat John Christian Elden

DOM

Tiltalte [REDACTED], er født [REDACTED].1990 og bor i [REDACTED], 0265 Oslo.

Ved forelegg utferdiget av politimesteren i Oslo, som ikke er vedtatt, er hun i medhold av straffeprosessloven § 268 satt under tiltale ved Oslo tingrett for overtredelse av

Vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 3

for å ha overtrådt bestemmelsen om at enhver skal ferdes hensynsfullt og være aktpågivende og varsom så det ikke kan oppstå fare eller voldes skade og slik at annen trafikk ikke unødig blir hindret eller forstyrret.

Grunnlag:

Fredag 16. mai 2025 ca. kl. 16.30 i krysset mellom Drammensveien og Madserud allé i Oslo kjørte hun personbil med kjennemerke [REDACTED]. Da hun skulle svinge til høyre inn i Madserud allé var hun ikke tilstrekkelig aktpågivende og varsom idet hun ikke i tide ble oppmerksom på syklist som befant seg i sykkelfeltet på hennes høyre side og som hun hadde vikeplikt for. Det oppstod et sammenstøt med mindre personskaade og mindre materielle skader til følge.

Hovedforhandling ble holdt 13. oktober 2025. tiltalte [REDACTED] møtte og erkjente seg ikke skyldig etter forelegget – hun erkjente de faktiske omstendighetene, men ikke at hun opptrådte uaktsomt.

Retten har i medhold av straffeprosessloven § 276 første ledd funnet det ubetenkelig å sette rett uten meddommere.

Retten mottok forklaring fra 3 vitner, og det ble foretatt slik dokumentasjon som framgår av rettsboken.

Aktor la ned påstand om at tiltalte [REDACTED] dømmes i samsvar med tiltalebeslutningen til bot på 13 000 kroner, subsidiært 13 dager i fengsel. Videre la aktor ned påstand om at tiltalte [REDACTED] fradømmes retten til å føre førerkortpliktig motorvogn i fire måneder, samt at hun idømmes sakskostnader etter rettens skjønn.

Forsvarer la ned påstand om at tiltalte [REDACTED] frifinnes.

Rettens vurdering

Skyldspørsmålet

Hendelsen saken gjelder, fant sted i Drammensveiens vestgående kjørefelt, nærmere bestemt i krysset der Madserud allé munner ut i Drammensveien. I dette området er Drammensveiens motgående kjørefelt adskilt av et eget felt for buss eller trikk som er rammet inn av fortauskanter og trær. Videre går der sykkelfelt parallelt med bilbanen langs høyre veiskulder. Det aktuelle sykkelfeltet fortsetter gjennom krysset saken gjelder. Til høyre for sykkelfeltet er der et fortau. Like forut for krysset saken gjelder, går der fotgjengerfelt over både Drammensveien og Madserud allé.

tiltalte har forklart at hun var på vei fra henting i barnehagen. Hun kjører den aktuelle strekningen frem og tilbake to ganger om dagen, og hun er derfor godt kjent med krysset saken gjelder, herunder at der kan komme syklister på bilens høyre side. Like forut for hendelsen stoppet hun for fotgjengere som krysset gangfeltet i Drammensveien. Før hun kjørte videre sjekket hun sidespeil og så seg til høyre. Hun antar også at hun satt på blinklys. Hun kjørte så fremover i sakte fart for å begynne svingmanøvreren til høyre inn i Madserud allé før hun ble truffet i siden av en syklist. Hun kan ikke huske å ha sett syklisten i nærheten av seg da hun stod stille og antar at han må ha befunnet seg i en blindsonen som er forårsaket av passasjeret i bilen hennes.

Etter hovedforhandlingen legger retten til grunn at **tiltalte** og den fornærmede syklisten beveget seg i samme fartsretning vestover på Drammensveien like forut for hendelsen. Det var god sikt og en del trafikk, men ikke så mye at det dannet seg kø. Både **tiltalte** og fornærmede stoppet for fotgjengere i fotgjengerovergangen noen meter foran stedet der **tiltalte** skulle svinge til høyre inn på Madserud allé. Fotgjengerne beveget seg fra **tiltalte**s og fornærmedes venstre mot deres høyre side. Mens bilen fortsatt stod stille sjekket **tiltalte** speil, så seg til høyre og signaliserte med blinklys at hun skulle svinge. Hun oppdaget hverken fornærmede eller andre trafikanter. Etter å ha satt bilen i gang beveget hun seg noen få meter fremover og mot høyre i nokså lav fart før hun støtte sammen med fornærmede som skled over panseret og landet på motsatt side av bilen. Fornærmede pådro seg noen skrubbsår og slet med nattesøvnen som følge av smerter i ribbeina, i noen uker etter hendelsen. **tiltalte**s bil fikk to mindre bulker og et skrap.

Ved bevisvurderingen har retten lagt særlig vekt på **tiltalte**s og fornærmedes forklaringer, forklaringer fra vitnene **A** og **B**, samt bilder av hendelsesstedet og **tiltalte**s bil.

Det avgjørende for skyldspørsmålet er om **tiltalte**, gjennom handlemåten beskrevet over, har opptrådt så «hensynsfullt», «aktpågivende» og «varsomt» som vegtrafikkloven krever, jf. § 3 første ledd. Dette beror på en konkret vurdering av hennes handlemåte, se HR-2024-1718-A avsnitt 20, hvor blant annet fart, tiden til rådighet og trafikkbildet vil kunne spille inn, se forutsetningsvis HR-2024-111-U avsnitt 10. Ved vurderingen av hvilken aktsomhet som er påkrevd i trafikksituasjonen vil eventuell vikeplikt og trafikkbildet for øvrig kunne ha betydning, se HR-2024-1718-A avsnitt 19 som gjelder den korresponderende, om enn noe lempeligere, aktsomhetsnormen i straffeloven § 281, jf. vegtrafikkloven § 3.

Retten er kommet til at **tiltalte** opptrådte uaktsomt da hun foretok den aktuelle svingmanøveren.

Ved den konkrete vurderingen tar retten utgangspunkt i at det påhvilde **tiltalte** en særlig streng aktsomhetsplikt i den aktuelle trafikksituasjonen. Hun skulle foreta en svingmanøver over et godt merket sykkelfelt hvor hun hadde vikeplikt, jf. trafikkreglene § 7 nr. 3, i et kryss med flere fotgjengeroverganger sentrumsnært i Oslo i rushtidstrafikken.

Trafikkbildet er nærmere beskrevet på siden over. Sykkelfeltet til høyre for **tiltalte** var en svært sentral del av dette, og der måtte det påregnes at det kunne komme syklist bakfra, også i høy fart, særlig på grunn av helningen i området. Hun hadde relativt god tid til å orientere seg før hun kjørte, både på grunn av stansen foran fotgjengerovergangen og fordi hun, som følge av trikke-/bussfilen i midten av veibanen, i liten grad måtte forholde seg til annen trafikk fra venstre. I denne situasjonen var det uaktsomt å overse syklisten som befant seg i sykkelfeltet. **tiltalte** kan ikke høres med at syklisten befant seg i blindsonen hennes da hun sjekket speil og rute. Nettopp risikoen for at det skulle befinne seg trafikanter i blindsonen tilsier at hun måtte undersøke denne særskilt i forbindelse med den risikofylte manøveren hun skulle foreta. Dette kunne hun oppnå ved å vri på kroppen eller lignende, eventuelt ved å gjøre nye undersøkelser i speil eller rute etter at bilen hadde begynt å bevege seg noe slik at eventuelle objekter i blindsonen kunne komme ut av den, sml. synspunktet i HR-2024-1718-A avsnitt 32.

Reaksjonsfastsettelsen

Straff

Retten skal utmåle straff for en 35 år gammel, tidligere ustraffet, kvinne for overtredelse av vegtrafikkloven § 31, jf. 3.

Påtalemyndigheten har nedlagt påstand om bot på 13 000 kroner og opplyst at dette er i tråd med standardiserte bøtesatser for denne typen overtredelser. Likhets hensyn gjør seg gjeldende i med stor styrke ved straffutmåling for denne type masseovertredelser, og retten kan ikke se noen særskilte omstendigheter i denne saken som taler for å fravike de standardiserte satsene. Straffen utmåles derfor i tråd med aktors påstand til bot på 13 000 kroner. Den subsidiære fengselsstraffen settes til 13 dager.

For ordens skyld nevner retten at forsvarer har gjort gjeldende at boten bør settes til 11 000 kroner, som i forelegget. Hovedforhandlingstillegget på 2 000 kroner, som det er opplyst om i forelegget, bør ikke legges til fordi **tiltalte** har erkjent de faktiske forholdene. Retten er ikke enig i dette. Selv om **tiltalte** har erkjent de faktiske forholdene har hun, gjennom å ta saken til hovedforhandling, ikke bidratt til den prosessøkonomiske gevinst som «foreleggsrabatten» er begrunnet i. Da er det ikke grunnlag for strafferabatt ved pådømmelsen, sml. HR-2022-981-A avsnitt 65.

Tap av førerrett

Blir noen med førerrett ilagt straff i en vegtrafikksak, «kan» det fastsettes tap av retten til å føre førerkortpliktig motorvogn for en bestemt tid, jf. vegtrafikkloven § 33 nr. 1 første ledd, dersom «hensynet til trafikksikkerheten eller allmenne hensyn tilsier det». Dette vilkåret er oppfylt dersom det straffbare forholdet, som her, «har ført til trafikkuhell med personskade eller ... situasjoner der slike skader lett kunne ha oppstått», jf. vegtrafikkloven § 43, jf. forskrift om tap av retten til å føre motorvogn mv. (tapsforskriften) § 2-5 første setning. Vilårene for å idømme tap av førerrett er dermed oppfylt i dette tilfellet.

Ved vurderingen av om kompetansen til å idømme tap av førerrett skal benyttes og lengden på en eventuell tapsperiode, har retten funnet veiledning i tapsforskriften § 2-5 nr. 2. Bestemmelsen slår fast at når føreren er ilagt «straff for overtredelse av reglene om vikeplikt ..., jf. trafikkreglene § 7» og «mindre omfattende personskader» har eller «lett kunne ha oppstått», bør det idømmes tap av førerrett «fra 3 til 6 måneder».

I saken her er **tiltalte** straffet for brudd på den alminnelige aktsomhetsbestemmelsen i vegtrafikkloven § 3, og ikke for noe selvstendig brudd på vikeplikten i trafikkreglene § 7. Bruddet på vegtrafikkloven § 3 i denne saken, innebar imidlertid reelt sett et brudd på vikepliktsregelen i trafikkreglene § 7 nr. 3, og etter rettens syn danner derfor bestemmelsen i tapsforskriften § 2-5 nr. 2 om tapstid mellom 3 og 6 måneder det naturlige grunnlaget for bedømmelsen av tapsperioden også i denne saken.

Retten antar at en tapstid på fire måneder, slik påtalemyndigheten har nedlagt påstand om, utgjør et fornuftig utgangspunkt for vurderingen. Retten viser til at det ikke foreligger skjerpende omstendigheter som tilsier at tapstiden bør fastsettes i øvre sjikt av retningslinjen i forskriften. Tvert imot holdt tiltalte lav fart og, sett bort fra den mangelfulle kontrollen av sykkelfeltet, er det ingenting å utsette på kjøringen hennes. Samtidig kan ikke retten se at uaktsomheten i denne saken, som bestod i mangelfull kontroll med et helt sentralt element i trafikkbildet, var så liten at tapstiden bør fastsettes i det helt nedre sjikt av retningslinjen i forskriften.

Retten kan ikke se at det er grunnlag for å fravike det utgangspunktet på fire måneder som er angitt over. Retten har tatt hensyn til at tiltalte har beholdt førerkortet etter hendelsen, men dette får normalt først betydning dersom perioden med førerkort har vært noe lenger enn de fem månedene tilfellet er i saken her, se tapsforskriften § 1-4 andre ledd, jf. LB-2019-85105. Retten har også tatt hensyn til det tiltalte har forklart om betydningen av hennes førerrett for muligheten til å frakte sønnen til skole og fritidsaktiviteter, samt for tiltalte's eget arbeid. Retten legger til grunn og har forståelse for at tap av førerrett vil ramme både tiltalte og hennes familie hardt. Retten kan likevel ikke se at ulempene for tiltalte ved tap av førerrett går ut over det som er normalt og som mange andre også vil oppleve i slike saker. Retten viser til at det er en svært høy terskel for å tillegge denne type personlige forhold vekt av noen betydning i vurderingen, se for eksempel HR-2024-2382-U avsnitt 15 der det fremgår at ikke engang det forhold at domfelte er yrkessjåfør er tilstrekkelig til å redusere tapstiden.

Etter dette fastsetter retten tapstiden til fire måneder.

Sakskostnader

Retten kan ikke se grunner som taler for å gjøre unntak fra utgangspunktet om at domfelte skal idømmes sakskostnader. Disse settes skønnsmessig til 2000 kroner.

DOMSSLUTNING

1. Tiltalte [REDAKTERT], født [REDAKTERT].1990, dømmes for overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 3 til 13 000 kroner i bot, subsidiært fengsel i 13 dager.
2. Tiltalte [REDAKTERT] fradømmes retten til å føre førerkortpliktig motorvogn i fire måneder, jf. vegtrafikkloven § 33.
3. Tiltalte [REDAKTERT] idømmes saksomkostninger med 2 000 kroner.

tiltalte [REDAKTERT] er innkalt til fremmøteforkynning i Oslo tingrett fredag 17. oktober 2025 klokken 11.00. Ankefristen utløper to uker etter dette tidspunktet.

Retten hevet

Sverre-Mangor Innjord

Til deg som har fått en dom i tingretten

Her får du informasjon om:

1. anke til lagmannsretten
2. ny behandling i tingretten
3. straff og soning

1. Anke til lagmannsretten

Du har rett til å anke en dom fra tingretten til lagmannsretten. Å anke betyr at en annen domstol behandler hele eller deler av saken din på nytt.

Fristen for å anke er to uker

Du må anke dommen innen to uker fra den dagen dommen ble forkynt for deg. Er du pålagt å møte til forkynnelse, starter fristen fra det varslede forkynnelsestidspunktet, selv om du ikke møter.

Hva kan du anke over?

Du kan for eksempel anke hvis du mener at

- det ikke er godt nok bevist at du er skyldig i det du ble dømt for i tingretten
- retten har tolket loven feil
- straffen er for streng
- retten har gjort feil i saksbehandlingen
- andre deler av dommen er feil (erstatning, inndragning, tap av retten til å kjøre bil o.l.)

Kan lagmannsretten nekte å behandle anken?

Lagmannsretten vurderer alle anker, men den kan nekte å gi anken din full behandling hvis den mener det er klart at dommen ikke vil bli endret.

Hvis dommen kun gjelder en bot, inndragning eller tap av retten til å kjøre bil, vil lagmannsretten som regel ikke behandle anken, med mindre det er spesielle grunner for det.

På den andre siden vil lagmannsretten nesten alltid behandle en anke hvis saken gjelder en forbrytelse som kan føre til fengsel i mer enn seks år.

Innhold i anken

Dette må være med i anken:

- hvilken dom du anker over, og om anken gjelder hele dommen eller bare enkelte deler
- hva du anker over, for eksempel:
 - at det ikke er godt nok bevist at du er skyldig i det du ble dømt for i tingretten (beskriv gjerne hva du er uenig med tingretten om)
 - at retten har tolket loven feil (oppgi gjerne hvilke feil)
 - at straffen er for streng
 - at retten har gjort feil i saksbehandlingen (og i så fall hvilke feil)
- om anken gjelder inndragning
- om du krever ny behandling av erstatningskrav
- om du krever ny behandling av andre sivile krav som nevnt i straffeprosessloven § 3

Dette kan også være med i anken:

- nye bevis som du vil legge fram
- hvilket resultat du ønsker

Hvis du krever ny behandling av erstatningskrav eller andre sivile krav nevnt i [straffeprosessloven § 3](#), må du oppgi:

- om anken gjelder hele avgjørelsen
- hvilket resultat du ønsker
- feilene du mener har skjedd
- hvorfor du mener det er gjort feil (både faktiske feil og rettslige feil)
- bevisene du vil føre

Slik anker du

En advokat eller forsvarer kan gi deg råd om du bør anke eller ikke, og hjelpe deg med å skrive anken. Du kan også få hjelp til å skrive anken i tingretten, hos påtalemyndigheten eller av noen som jobber i fengselet. Du må selv underskrive på anken.

- Du kan levere anken skriftlig eller muntlig til tingretten der du fikk dommen.
- Du kan også levere anken til påtalemyndigheten, for eksempel politiet eller statsadvokaten.
- Er du i fengsel, kan du få hjelp av noen som jobber der til å sende inn anken.

Du får oppnevnt forsvarer hvis saken blir behandlet av lagmannsretten

Hvis lagmannsretten bestemmer at den skal behandle anken din, får du oppnevnt en forsvarer. Det er staten som betaler forsvareren, du skal ikke betale. Du kan vanligvis velge hvem du vil ha som forsvarer. Hvis du ønsker en bestemt forsvarer, skriver du det i anken.

2. Ny behandling i tingretten

Er du dømt i en straffesak, men var ikke til stede da saken din ble behandlet? Da kan du be om at saken blir behandlet på nytt. Da må du forklare hvorfor du ikke kunne komme til rettssaken, og hvorfor du ikke meldte fra i tide.

Fristen for å kreve ny behandling er to uker fra du har lest eller hørt dommen.

3. Straff og soning

Når skal du sone?

Når dommen er endelig behandlet (rettskraftig), vil politiet sende den til Kriminalomsorgen, som sender deg innkalling til soning. Dette gjelder alle typer straff.

- Er du dømt til fengsel, får du innkalling minst tre uker før du skal møte fram til soning.
- Hvis du har spesielle ønsker om når du skal sone, må du fortest mulig ta det opp med Kriminalomsorgen.

Kan du sone hjemme?

Har du fått en ubetinget fengselsstraff på under seks måneder? Da kan du søke om å få sone hjemme med elektronisk kontroll (soning med fotlenke). Hvis du er aktuell for en slik soningsform, vil Kriminalomsorgen sende deg informasjon og søknadsskjema.

Kan du sone på institusjon?

Har du fått en ubetinget fengselsstraff på under ett år? Da kan du søke Kriminalomsorgen om å få sone straffen i en institusjon, som for eksempel gir deg:

- behandling av rusproblemer
- behandling av psykiske lidelser
- spesielle former for omsorg eller attføring

Mer informasjon og søknadsskjema får du hos Kriminalomsorgen.

Hva er betinget fengselsstraff?

Betinget fengselsstraff betyr at soningen er utsatt i en prøvetid. Hvis du ikke gjør noe straffbart i denne prøvetiden, slipper du å sone i fengsel. Hvis du gjør noe straffbart i prøvetiden, kan retten bestemme at du likevel skal sone hele eller deler av fengselsstraffen.

Det kan også være andre vilkår i dommen, som å gjennomføre Narkotikaprogram med domstolskontroll (ND) eller et program mot ruspåvirket kjøring (RK). Her gjelder også det samme: Hvis du bryter vilkårene, kan retten bestemme at du må sone hele eller deler av straffen likevel.

Hva er ungdomsstraff?

Hvis du er dømt til ungdomsstraff, blir saken din sendt til Konfliktrådet. De kaller deg inn til et såkalt stormøte. Her skal dere forsøke å bli enige om hva du må gjøre for å unngå fengselsstraff. Hvis dere ikke blir enige, sendes saken tilbake til domstolen. Da vil retten bestemme om du skal sone hele eller deler av straffen i fengsel.

Hva er samfunnsstraff?

Samfunnsstraff betyr at du skal gjøre samfunnsnyttig tjeneste, delta i et program eller andre tiltak i et bestemt antall timer. Kriminalomsorgen bestemmer når og hvordan straffen skal gjennomføres. Hvis du gjør noe straffbart før du er ferdig med samfunnsstraffen eller bryter andre regler for samfunnsstraffen, kan retten bestemme at du må sone i fengsel i stedet.

Bot

Hvis du ikke betaler boten innen fristen, kan du få trekk i lønn. Boten kan også bli krevet inn ved hjelp av tvang. Går ikke det, kan du bli innkalt til å sone straffen i fengsel i stedet. Du kan søke Kriminalomsorgens bøteadministrasjon om å få gjøre bøtetjeneste (samfunnsnyttig tjeneste) i stedet for å betale boten.

Mer informasjon

- Mer informasjon om soning, straff og alternativer til fengselsstraff finner du på www.kriminalomsorgen.no.
- Se også straffegjennomføringsloven om de ulike formene for soning. Den finner du på www.lovdata.no.
- Har du andre spørsmål, kan du kontakte fengselet, friomsorgskontoret eller ND-senteret du innkalles til.